

מסורת הש"ס

(ב) וְלִקְחֵן לָחֶם (ג) וְכִסֵּי
 טוֹפֵף: הַנִּשְׂחָף (ד) וְשֵׁם לֵט:
 לֵט: סֵה: סֵה: סֵה: עֵה:
 (ה) מַעֲרִיב סֵה מִסֵּה: מִסֵּה:
 (ו) גְּמִילִים בֵּה גִיטִין לֵה:
 (ז) כִּכְרִי קִיָּה: (ח) שִׁנָּה ח:
 (ט) וְיָלֵךְ אֲחֵר אֲחֵרִי:
 (י) אֲחִירִים יַעֲבֹד: (יא) בִּיָּן
 עֵט: כִּסֵּה: (יב) הַרְחֹק גִּמֵּה:
 (יג) וְיָנִיךְ (יד) וְיָן כָּל הַעֲמֹד:
 הִינֵה דִכְמוֹ שִׁמְחֵי וְהִלֵּךְ חֶרֶץ
 לְגִדּוֹם תַּחֲמִיד שִׁמְחֵי וְהִלֵּךְ:
 כִּסֵּה: (טו) מִסֵּה: לֵעֵל לֵג:
 דֵּה כִסֵּה:

תורה אור השלם
 ו. וַיֵּשֶׁב דָּנְיָאֵל עַל לְבוֹ
 אֲשֶׁר לֹא יִתְגַּל בַּפֶּתַח
 הַמֶּלֶךְ וּבִין מַשְׁחִיּוֹ
 וַיִּבְקֶשׁ מִשָּׁר הַקְּדִיסִים
 אֲשֶׁר לֹא יִתְגַּל:

גליון הש"ס
תוס' ד"ה בשלמא וכו'
הא דאמר לקמן. (ועי')
דף לח ע"ב (ועיי' שם)
במס' ד"ה אי:

הגהות הב"ח

(א) טובי ד"ה בשלח
לדידי דאמרי זילפתן של
וכי' נבי חומץ לחון
הגרסין כל' ותיבות אשר
שם נחמק: (ב) בא"ד
מישחא שליחא קאמור
ספס התלמוד וכי' של
ספס איסורו ולחן רוב
וכי' למתד בו נשאר:

אין מעמידן פרק שני עבודה זרה

לו.

עין משפט
גר מצוה

קבו א מ"י פט"ו מהל'
מחלכות אסריות
הלכה כח סמג לארין קלה
טוש"ע י"ד ס' קנ פעיף
א:
קבו ב מ"י פ"כ מהל'
ממרים הלכה כ
סמג עשין קיא:
[קבו ג רב אלפס קדושין
פ"ד דף רמג]:
ד [מ"י שס הלכה ו]:
ה [מ"י שס הל' ה]:

רבינו חננאל

[illegible]

סורים ב' קסבר נותן טעם לפגם מותר לפוס ריהטא
 ויזרין נותן טעם לפגם אסור ואחא ר' יהודה נשיאה ו
 ה (דף סז.) גבי חומץ אשר שם לתוך הגריסין פסיק
 שליכא (ז) סתם התלמוד אי משום גיעולי עובדי כוכבים

לִפְתָּן שֶׁל כָּלִים טְמֵאִים אוֹסְרֶתָן אִמּוֹ כּוֹלֵי
עֲלָמָא אוֹכְלֵי טַהֲרוֹת נִינְהוּ אֵלָּא זֹלִפְתָּן שֶׁל
כָּלִים אֲסוּרִין אוֹסְרֶתָן א"ל שְׁמוּאֵל לְרַב
שֶׁשְׁלָמָא לְדִידֵי דַּאֲמִינָא זֹלִפְתָּן שֶׁל כָּלִים
אֲסוּרִין הֵינּוּ דְכִי אַתָּא רַב יִצְחָק בְּר
שְׁמוּאֵל בְּר מִרְתָּא וְאֹמֵר דְּרִישׁ רַבִּי שְׁלָמִי
בְּנִצְיָצִין ^(א)שְׁמֵן ר' יְהוּדָה ^(ב)וּבֵית דִּינוּ נִמְנוּ עֲלָיו
הַתְּדִירוּהוּ קֹסְבֵר ^(ג)מִתּוֹת מַעֲם לִפְנֵם מוֹתֵר
אֵלָּא לְדִידִךְ דַּאֲמִינָא דְנִיָּאל גִּזֵּר עֲלָיו דְּנִיָּאל
גִּזֵּר וְאַתָּא רַבִּי יְהוּדָה הִנְשִׂיא וּמַבְטֵל לִיה
הִתֵּנּוּ ^(ד)אֵין כ"ד יֻכּוֹל לִבְטֵל דְּבִרֵי כ"ד
בְּבִירוֹ אֵלָּא א"כ גְּדוֹל הֵימֵנוּ בַּחֲמֵמָה וּבִמְנִין
א"ל שְׁמֵאֵל לֹדְאָה קָא אֲמַרְתָּ שְׁמֵי לֹדְאִי
יִמּוֹלְלוּ א"ל ^(ה)אֲשַׁלַּח לִיה אִיכְסִיף אֲמַר רַב
הֵם הֵם לָא דְרִשּׁוּ אֵין לָא דְרִשְׁנִין וְהַכְּתִיב
וְיִשְׂשַׁק דְּנִיָּאל עַל לִבּוֹ אֲשֶׁר לֹא יִתְנַאֵל בְּפֶתַח

ותאזות הכתוב מדבר אחד משתה יין ואחר
 ם ולכל ישראל הורה ושמואל סבר על לבו
 ם דניאל גזר ״והאמר באל״ ״אבימי נותאה
 וותיהן כולן משמנה עשר דבר הן וכי תימא
 תלמידי דהלל ושמיא וגזור וקיבל א״כ מאי
 עליו בעיר ואתו אינהו וגזור אפילו בשדה
 ישראל תקנתא דתלמידי שמאי והלל והתנן
 בית חן חבירו אלא אם כן גדול הימנו
 יכה בר בר חנה אמר ר׳ יוחנן ככל יכול
 חבירו חוץ משמונה עשר דבר שאפילו
 וזומעין לו אמר רב משרשיא מה מעם
 יאל שמן ילא פשט איסורו ברוב ישראל
 אמר רבי יוחנן ישבו רבותינו ובדקו על
 ישראל וסמכו רבותינו על דברי רשב״ג
 שהיו אומרים ^סאין גזרין גזירה על הצבור
 בה דאמר רב אדא בר אבהו מאי קרא
 במארה

מלך הוא רפוש"א בלע"ז וכן ממקרה מוכיח דכתיב
פתן והיו אוללים ורעועים בלא פת: במתני' כתב רשב"י
והיו קצבו דבר וכו' במהנה סקדר רבי וקטן כי הוא היה
מ"מ כ' ואומר רבי יהודה הגשוי המכר כלל הוא ר' יהודה
בגלגון לאמורה קורא אותו גשוי ור' יהודה הביא רבי
דיו המירו בגיטין ובשמן ובסנדל ונראה לו שיש שם טעו
ואם ודאי אי"ר יודן ב"ר שמעאל בית דיו חתוק עליו בגיטין
עוד אחרת שםדכ דלמחר בפרק קמא דחולין (דף יא.)
הוא הגשוי ואמר ר' יהודה גשוי ע"ה כמובן שם בגיטין
ירוש' רבי וצ"ח דיו המירו את השמן שמואל קבל עליו
דאמא מתן אלא דע מאן עשר עליה שגללי הדומי אי"ר
גרימא נור קצ"ו. ה"ג ה"מ למחרן איין אלא משום דאמר
פרש"ם דפרין דין לבר בין שמואל לשמואל מן מודי
ה"ה אלא) גבי פריבול דאמר שמואל דהא פריבול עולבת
דמי אי פשטה תקנת פריבול אפילו היה גדול אין יכ
לשמן אפי"ם שהיה קטן מאותו טעם דלא פשט איסורו
לכאור יכולין לעמוד אבל פריבול דהי דלא פשט מ"מ
והוא ריח העולם לכן נראה דאמר פריבול פשט ודקש
ויאמר אין שומעין וכמו שמופיע בירושלמי הטעם
ההפסדים שחלל בפסדים ישינס דקחמר האמר רב מ
הגשוי היכי אלים למישרי כ' והתן אין בית דין
ע"ם כי פשטו הוא ונשמע האמר רב משיא מ"ה טע
עמוד בנפשותיהם קטן יכול לבטל ואמרו על דבר
דחיי שאר דברים אף כי פשטו יכול ב"ד גדול לבטל
עליו והלוי ירושלמי דפרק אלא דבט א"ר בון אמר
גדול אין חבול פמני שעתה להם בנפשותיהם פירוש מ

לודאי. מוזלי במדי דרען: אס
הס לא דרש. אס ר' יהודה הגשיל
לא דרש את המקרה לנצין געשיל
גור עליו וסבר דני דינה אחרת
בזר עליו משום וליפת לטס וספיי
אכן לא דרשין. בתמיה: שמונה
שער דבר. רבי ז"ל אפי' יחד ממנו
וגורו עפיה צ"ע דשבת (דף יב.)
למק"ן פרי' גמתיין דלורייתא היא:
מאי אפסדוסי דר. דלמר דדניאל גור
עליו כיון דדריה אל קביל מניה לאו
גורה היא: בעיר. משום חמדות: כל
יבוי לעכל בים דין גורס ז"ל פסיו.
שגור עבר דבר המותר וכלכל שיהא
גדול ממנו: רבוסינו. רבי יהודה
הגשיל: לא פשט. עדיין לא המיקר
רובס באתר הגזירה לנהוג צו איסור:
במזרח

בג המלך ובין משתיו בשתי
משתה שמן רב סבר על לבו
שום ולכל ישראל לא הורה
משמיה דרב יפיתן ושמן יין
אתא דניאל גזר ולא קיבל ואו
אסדהותיה דרב אלא דניאל ג
יור' יהודה הנשיא היכי מצי
אין בית דין יכול לבטל דבר
בחקמה ובמנין ועוד הא אמר
לבטל בית דין דברי בית ה
יבא אליהו ובית דינו אין
הואיל ופשט ^אאיסורו ברוב
דאמר רבי שמואל בר אבא
שמן שלא פשט איסורו בר
ועל דברי רבי אלעזר בר צדוק
אא"כ רוב צבור יכולין לעמוד

גור על הפס אלה לפתן הוא והוא
והוא להם זרעונים ואין לומר שהיה
הנשיא בן ברית רבי דיו הנהיבו ו
הנשיא בן ברית רבי יהודה הנשיא אומר
בגלגל משה וברייאם קורא אותו
בבשלה מקומות רבי יהודה הנשיא ורבי
שכל ב"ד הממיר ג' דברים נקרא ב"ד
היה רבי דיו הקדוש א"כ היה לו למ
האחלק לבן נראה לו דברם הם ר'
ללגיין אשכח לר' שמלאי הדרומי ימי
אז הוא חבי עין וזן ממנה א"כ עד
רבי דיו אטורה עליה ואכל: ור'
היב א"כ אשכח קתנא דשמיא ור'
ב"כ מימא נפיקה גיטין ור' ור'
ומסקא אז אשכח מיילי יומא מהלל וה
אשכח מיילי הכי ר' יהודה נשיא ה
לא המיר אלא היה ג' טעם אלה
דבר מימא הוא היאל לא פשט מחמ
ב"כ דבר דוקא אמר באם יבא א
דקדק הכי רבי אלחנן מחור גירסא
ומתחיל המירוק ור' דשמיא ור'
לגטל ורבי דבר ולא הוינן לפרש
אזני יחול לבטל ושמן לא פשט לבן
ר' ופיסקי הומר אף בב"ד קטן א
אשכח מיילי אבטליה ור' ור'

治

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones